

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Karla Šimky a soudkyň Mgr. Evy Šonkové a JUDr. Miluše Doškové v právní věci žalobkyně: **PROBO TRANS PRAHA spol. s r. o.**, se sídlem Sudoměřská 739/43, Praha, zast. Mgr. Jiřím Kokešem, advokátem se sídlem Na Flusárně 168, Příbram, proti žalovanému: **Ministerstvo dopravy**, se sídlem nábr. Ludvíka Svobody 1222/12, Praha 1, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 20. 12. 2019, č. j. 225/2019-110-SDNA/4, o žádosti o osvobození od soudních poplatků, o kasační stížnosti žalobkyně proti usnesení Krajského soudu v Praze ze dne 16. 3. 2020, č. j. 55 A 2/2020 – 29,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e o d m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á p r á v o** na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Žalobkyně (dále jen „stěžovatelka“) se kasační stížností doručenou Nejvyššímu správnímu soudu dne 30. 3. 2020 domáhá zrušení v záhlaví označeného usnesení Krajského soudu v Praze, kterým byla zamítnuta její žádost o osvobození od soudních poplatků (dále jen „napadené usnesení“). Stěžovatelka má za to, že krajský soud nesprávně hodnotil veškeré skutečnosti relevantní pro osvobození.

[2] Nejvyšší správní soud ze spisu krajského soudu zjistil, že v řízení o žalobě krajský soud vydal dne 8. 4. 2020 usnesení č. j. 55 A 2/2020 – 33, jímž žalobu odmítl a rozhodl o vrácení zaplaceného soudního poplatku žalobkyni. Toto usnesení nabylo právní moci dne 9. 4. 2020 a řízení před krajským soudem tím bylo skončeno.

[3] Podle ustálené judikatury Nejvyššího správního soudu skončení řízení před krajským soudem představuje neodstranitelný nedostatek podmínky řízení o kasační stížnosti proti rozhodnutí o dílčí procesní otázce (viz usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 17. 9. 2015, č. j. 9 As 181/2015 – 90, usnesení ze dne 24. 8. 2016, č. j. 8 As 124/2016 – 25, či usnesení ze dne 31. 1. 2018, č. j. 9 As 9/2018 – 17).

[4] Rozhodování o kasační stížnosti stěžovatelky za uvedené situace ztratilo význam. I pokud by totiž Nejvyšší správní soud shledal kasační stížnost důvodnou a zrušil napadené

usnesení, nedošlo by tím k „otevření“ pravomocně ukončeného řízení před krajským soudem. Projednání kasační stížnosti by tak nemohlo vést k účinné ochraně práv stěžovatelky.

[5] Nejvyšší správní soud si je vědom, že stěžovatelka podala kasační stížnost dne 30. 3. 2020, tedy ještě před skončením řízení před krajským soudem. V době podání návrhu byly podmínky řízení o kasační stížnosti splněny. Předmět řízení však odpadl v jeho průběhu.

[6] Neexistující předmět řízení je neodstranitelným nedostatkem podmínek řízení, soud proto odmítl kasační stížnost podle § 46 odst. 1 písm. a) ve spojení s § 120 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“)

[7] Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 60 odst. 3 s. ř. s., dle kterého žádný z účastníků nemá nárok na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 13. května 2020

JUDr. Karel Šimka
předseda senátu